

FABULA

De la lume adunat
Si la lume iar si dat
(Pe alocuri ajustat)

Odata, o maimuta din neamul anecdotic,
Venind la sfat pe-o creanga de arbore exotic,
A zis: Atentiune! Sunt foarte afectata !
Tot circula o vorba, deloc adevarata,
Ca omul ar descinde din buna noastra rasa.
Ba chiar ideea asta îmi pare odioasa!
Ati pomenit vreodata divorturi printre noi?
Copii lasati pe drumuri sau strigat de razboi?
Cine-a vazut în hoarda la noi bolnavi mintali,
Drogati, lacomi de carnuri sau homosexuali,
Escroci, banditi, gherile sau vreo tutungerie?
In neamul nostru nobil nu vezi asa prostie!
Noi n-avem mafii crude în stirpea noastra-aleasa,
Nici teroristi, nici dogme, nici luptele de clasa.
Cat am b tut eu jungla, scuzati, n-am observat
In obstea maimuteasca vreun cocotier privat,
Nici garduri si nici paznici, nici pui murind de foame
Sau omorâti in tain de asa-zise mame.
Nu veti vedea vreodata cat soarele si luna
O minte de maimuta dospind in ea minciuna.
Chiar dac-as fi silita de vreun laborator,
N-as deveni vreun Iuda ori vreun informator.
Si iata inc-un lucru din lumea mea, frumos :
La noi nu se întâmpla razboi religios,

Nici sfinte inchizitii, nici libertati in lanturi
Nici chefuri dupa care sa ne culcam prin santuri,
Nici ordine mondiala, nici nationalism,
Si nici vreo indoiala ce-aduce-a ateism.
E-adevarat ca omul a coborat la noi,
Dar zău, fiti rezonabili,
N-a coborat din noi!

MORAL :

Si dac n-a s rit din pom
Cuprins de ur si venin
Atunci e cert c acest OM
Se trage numai din rechin.